

شتی دۆزراوه (اللُّقْطَةُ)

هەرکەسیک ئەگەر شتیکی وون بووی نرخ داری هەلگرت ئەو پێویستە لەسەری بزانی ئەو چییە و لەناو چی دایە و ژمارەیشی چەندە (۱۱۱) پاشان دوو شایەتی دادپەرور بەکاتە شایەت لەسەری (۱۱۱) پاشان بپاریزێت و یەک سال لەنیو خەلکی دا باسی بکات ، جا ئەگەر خاوەنەکە ی هات و ناوێشانی دا ، ئەو پێی دەداتەو و ئەگەر نەهاتیش ئەو

(۱۱۱) لەبەر فەرموودەکە ی (أَبِي بِنُ كَعْب) (خوای لی رازی بیئت) کەوا فەرمووی : کیسە یەکم دۆزییەو سەد (100) دیناری تێدا بوو ، جا هاتم بۆ خزمەت پیغەمبەری خوا (ﷺ) ئەویش فەرمووی :- سالتیک پیناسە ی بکە ، جا منیش سالتیک پیناسە م کرد ، وکەسم نەبینیەو ناونیشانی بدات ، پاشان هاتمەو بۆ لای ئەویش فەرمووی : سالتیک پیناسە ی بکە ، جا منیش پیناسە م کرد و کەسم نەبینیەو ، پاشان سییەم جا هاتمەو بۆ لای فەرمووی : ((إِحْفَظْ وَعَائِهَا وَعَدَدَهَا وَوَكَائِهَا ، فَإِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا وَإِلَّا فَاسْتَمْنِعْ بِهَا)) واتە : کیسەکە و ژمارە ی و ئەو پەتە ی پێی بەستراو بەزانە و لەبەری بکە جائەگەر خاوەنەکە ی هات ئەو بیدەرەو ئەگینا ئەو بۆ خۆت سوودی لی وەرگیرە . جا منیش سوودم لی وەرگرت جا پاش ئەو لە (مکه) بینیمەو . [رواه البخاری (5/رقم 2426) ومسلم (1723/1350/3) وغیرهما] .

(331) لەبەر فەرموودەکە ی (عِيَاضُ بْنُ حَمَار) (خوای لی رازی بیئت) کەوا پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((مَنْ وَجَدَ لُقْطَةً فَلْيَشْهَدْ ذَا عَدْلٍ أَوْ ذَوِي عَدْلٍ . ثُمَّ لِيُغَيِّرْهُ وَلَا يَكْتُمْ . فَإِنْ جَاءَ رَبُّهَا ، فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا ، وَإِلَّا فَهُوَ مَالُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ)) واتە : هەرکەسیک وون بویەکی دۆزییەو ئەو بە شایەتی داد پەرورە ی لەسەر بگریت یان دووشایەتی دادپەرور ، پاشان : نەگۆرێت و نەیشاریتەو ، جا ئەگەر خاوەنەکە ی هات ، ئەو مافدارترە پێی ، و ئەگەر نەهات ئەو مالی خوایە دەداتە هەرکەسیک بیەویت . [رواه ابو داود (2/رقم 1709) وابن ماجه (2505/837/2) وهو صحيح برواه صحيح ابن ماجه (2032)].

دهتوانییت پاش سالیك سوودی ئی وهربگریت (۱۱۱) وهئه‌گهر شته
 دۆزراوه‌که‌بی نرخی بوو دهتوانییت یه‌کسه‌ر سوودی ئی وهربگریت (۱۱۱)
 وه‌دۆزراوه‌ی ئازهلایش هه‌لده‌گیریت مه‌گهر ئازهلێك بییت بتوانییت به‌رگری
 له‌خوی بکات (۱۱۱) وه‌دۆزراوه‌ی حه‌ره‌م (الحرم) دروست نیه‌ هه‌لبگریت

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (زید بن خالد الجهني) (خوای ئی رازی بییت) که‌وا
 فه‌رموی : پرسیار له‌پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کرا له‌باره‌ی شتی دۆزراوه وه ، ئالتون بییت
 یان زیو ؟ ئه‌ویش فه‌رموی : ((أَعْرِفُ وَكَاءَهَا وَعَفَاصَهَا ثُمَّ عَرَفَهَا سَنَةً فَإِنْ لَمْ تَعْرِفْ
 فَاسْتَنْفِقْهَا ، وَلْتَكُنْ وَدِيعةً عِنْدَكَ فَإِنْ جَاءَ طَالِبُهَا يَوْمًا مِنَ الدَّهْرِ فَأَدِّهَا إِلَيْهِ)) واته
 : ئه‌و په‌ته‌ی که‌پیی به‌ستراوه بیناسه ویزانه‌چۆنه له‌گه‌ل ئه‌و سه‌ر قه‌باغه‌ی که‌ها
 به‌سه‌ریوه ، پاشان سالیك پیناسه‌ی بکه‌ جا ئه‌گهر ناوینشان نه‌درا ئه‌وه خه‌رجی بکه‌ و
 باسپارده‌بییت لات ، جا هه‌رپۆژیک له‌پۆژان خاوه‌نه‌که‌ی هات ئه‌وه پیی بده‌ره‌وه . [رواه
 البخاری (2428/5) ومسلم (1722/1349/3) وغیرهما] .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أنس بن مالك) (خوای ئی رازی بییت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری
 خوا (ﷺ) خورمایه‌کی دۆزییه‌وه ، جا فه‌رموی : ((لَوْ لَأَنَّ تَكُونَ مِنَ الصَّدَقَةِ لَأَكْتُبُهَا))
 واته : ئه‌گهر له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بییت له‌وانه‌یه ئه‌مه له‌ مالی زه‌کات بییت ئه‌وه ده‌مخوارد . [رواه
 البخاری (5/رقم 2431) ومسلم (1071/752/2)] .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (زید بن خالد الجهني) (خوای ئی رازی بییت) که‌وا
 فه‌رموی : وه‌پرسیاری لی کرد له‌باره‌ی گوم بووی ووشره‌وه ؟ ئه‌ویش فه‌رموی :
 ((مَالِكَ وَلَهَا ؟ دَعَهَا فَإِنَّ مَعَهَا حَدَائِهَا وَسِقَائُهَا ، تَرِدُ الْمَاءَ وَتَأْكُلُ الشَّجَرَ ، حَتَّى
 يَجِدَهَا رَبُّهَا)) واته : تۆجیته به‌سه‌ریه‌وه ؟ وازی ئی بیینه پیلاو کونه‌ی خوی پییه ده‌چیته
 سه‌ر ئاوو له‌داریش ده‌خوات ، تاخاوه‌نه‌که‌ی ده‌یدۆزیته‌وه ، وه‌پرسیاری ئی کرد له‌باره‌ی
 مه‌ره‌وه ؟ ئه‌ویش فه‌رموی : ((حُدَّهَا . فَإِنَّمَا هِيَ لَكَ أَوْ لِأَخِيكَ أَوْ لِلذُّبِّ)) واته : بییه
 ، چونکه‌ یابۆتۆیه وه‌یا بۆ براكه‌ته وه‌یا بۆ گورگه . [رواه البخاری (5/رقم 2428) ومسلم
 (1722/1349/3) وغیرهما] .

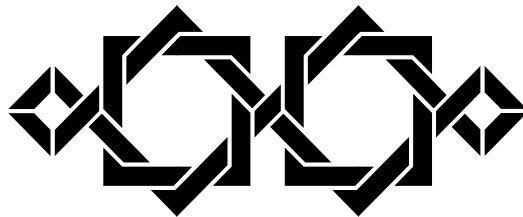
مه‌گهر بؤ کهسیک هه‌ردهم پیناسه‌ی بکات بهه‌تا هه‌تایی (□□□) وه‌ئه‌گهر دؤزراوه‌که منالیکی پی نه‌گه‌یشتو بوو ئه‌وه هه‌لگرتنی فهرزی (کفایه) یه . (□□□)

جا ئه‌گهر پاره‌ی پی بوو ئه‌وه له‌پاره‌که‌ی خو‌ی بؤ خه‌رج ده‌کریت وه ئه‌گهر پینشی نه‌بوو ئه‌وه خه‌رجی له‌سه‌ر (بیتُ المال) ه . (□□□)

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مَكَّةَ فَلَمْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي وَلَا تَحِلُّ لِأَحَدٍ بَعْدِي ، وَإِنَّمَا أُحِلَّتْ لِي سَاعَةٌ مِنْ نَهَارٍ لَأَيُّحْتَلِيَ خَلَاهَا . وَلَا يُعْضَدُ شَجَرُهَا وَلَا يُنْفَرُ صَيْدُهَا وَلَا تُلْتَقَطُ لُقُطَتُهَا إِلَّا لِمَعْرُفٍ)) واته : به‌راستی خو‌ی گه‌وره (مکه‌ی حه‌رام کرده ، جا له‌پینشی من دا بؤ که‌س حه‌لال نه‌کرا وه له‌پاش منیش بؤ که‌س حه‌لال ناکریت ، وه ته‌نها یه‌ک ساتی رۆژ بۆمن حه‌لال کرا گی‌ای هه‌لناکیشریت و داری هه‌ل ناکه‌نریت و نیچیری پاو نانریت و دؤزراوه‌یشی هه‌لناگیریت مه‌گهر که‌سیک پیناسه‌ی کات هه‌ردهم . [رواه البخاری (4/رقم/1833) بروانه صحیح الجامع (1751)].

(□□□) بؤ ئه‌وه‌ی تیا نه‌چیت له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خو‌ی گه‌وره له‌سوره‌تی (المائدة 2): دا که‌ده فه‌رموی ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾ واته : وه‌هاریکاری و یارمه‌تی یه‌کتری بده‌ن له‌سه‌ر چاکه‌و له‌خواترسان .

(□□□) له‌به‌ر (أَثَرُ) ه‌که‌ی (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) (خو‌ی لی رازی بی‌ت) که‌وا به‌پیاویکی فه‌رموو که‌منالیکی دؤزراوه‌ی هی‌نا بؤ لای ((ببیه ، ئازاده ، وه‌دۆستایه‌تی (ولاء) ی بؤ تۆو (نَفَقَه) یشی له‌سه‌ر ئیمه‌یه)) [رواه البيهقي (201/6) وسعيد بن منصور في سننه وهو صحيح بروانه الاواء (1573)].

لەبلاوکراوەکانی مایپەری ئیمان وەن

www.iman1.com

هەمیشە لەگەڵمان بن بۆنوویبۆونەوہی ئیمان

imanonekurd@yahoo.com